

**2011:2 Interpellation av Karin Rågsjö (V) om a-kassan
som klassmarkör**
Dnr 331-315/2011

Vi hoppas alla på bättre tider och färre arbetslösa. Men trots prognoser om en ljusare arbetsmarknad visar färsk statistik från arbetsmarknadsstyrelsen att klyftorna ökar mellan de som har rätt till a-kassa och de som faller utanför a-kassan. År 2006 fick de flesta a-kassa, i oktober 2010 fick endast 35 % av de arbetslösa ersättning från a-kassan. Kraven på att få a-kassa har blivit tuffare och färre anser sig ha råd med avgiften för a-kassa som höjts kraftigt.

De försämringar som regeringen har genomfört inom området riskerar att specifikt drabba unga som inte har jobbat in tillräcklig tid för att kvalificera sig för a-kassa eller som inte längre är berättigade pga. att studerandevillkoret i regelverket nu är borttaget.

Arbetslösa som inte får a-kassa tvingas söka försörjningsstöd, vilket kan leda till en ökad ekonomisk belastning för Stockholms stad. Det drabbar bland annat många unga personer, som inte jobbat ihop sina timmar för att få a-kassa, vilket leder till ytterligare marginalisering.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag ställa följande frågor till ansvarigt borgarråd:

1. Vilken risk och belastning ser du för Stockholms stad på grund av att så få arbetslösa nu är berättigade till a-kassa?
2. Hur kan Stockholms stad förhindra att unga människor tvingas söka försörjningsstöd?
3. Kan detta bli en klassfråga; föräldrar som har en god ekonomi kan stötta sina barn ekonomiskt medan föräldrar med en svag ekonomi inte kan göra det?
4. Innebär inte det inte en risk för ökad utslagning att allt färre unga tillhör a-kassan?

Stockholm den 7 februari 2011

Karin Rågsjö